

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: KLAGE-SANGE OPFØRTE PAA DET KGL. UNIVERSITET DA KONG FREDERIK DEN FEMTE ... (1766)

Citation: Ewald, Johannes: "KLAGE-SANGE OPFØRTE PAA DET KGL. UNIVERSITET DA KONG FREDERIK DEN FEMTE ... (1766)", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald03val-shoot-workid61370.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

**KLAGE-SANGE OPFØRTE PAA
DET KONGELIGE UNIVERSITET
DA KONG FREDERIK DEN
FEMTE DEN 18DE MARTII
1766 SKULDE FØRES
TIL SIT HVILESTED
(1766)**

FOR PARENTATIONEN

Chorus.

Begr. 5, 16, 17.

VORT Hoveds Crone er affalden; o vee! at vi have saa syndet. Derfor ere vore Hierter bedrøvede, og vores Øyne ere blevne mørke.

Aria. Mistrøstighed, som ønsker at forhæles,
Gaaer skuulende igiennem Viisdoms Dør;
Tvivlraadig Taare standser - Sukket qvæles -
Selv Hiertet tør ey slaae saa stærkt som før,
Kys HERrens Haand! - lad den Alviise raade! -
Men Hiertet brast og Taarestrømme flød.
Forgiæves raaber Viisdom: Sørg med Maade!
Ach! Hiertet svarer: Frederik er Død.

Recitativ. Den engang visse Død! - Hans Fryd! - vor Christian!
Saa sukkede den Viise, men han græd;
Jeg saae det vel - og Viisdom fældte Taarer! -
Hiin hærdet Philosoph, som Skiebnen ey kan bøye,
Opløftede sin Stemme som en Spæd! -
Men Dyden tørrer selv sit Øye -
Religionen sukker - Lægedomme saarer! -
Veltalenhed afbryder Ord og Røst,
Og den, som skulde trøste, søger Trøst.
Er store Fyrster da ey Dødelige? -
Har Nordens Konge tabt ved at ombytte Rige? - 96
Kan Christian ey stille Suk og Nød? -
Ja - ach men! - ach vor Frederik er Død!

Aria.

Hvor Slaget traf det ømme Hierte,
Der hialp ey Lægedom og Raad.
Ney Taarer stiller kuns min Smerte,
Kuns Smerte dæmmer for min Graad.
Hør Himmel, hør min høye Klage! -
I Verdner hører paa mit Skrig! -
Mit Liv gik bort - Jeg blev tilbage,
Og lever nu foruden mig.

Chorus.

Hør Himmel, hør vor høye Klage!
I Verdner hører paa vort Skrig!

EFTER PARENTATIONEN

Aria.

Udødelige Eftermæle,
Du Straale fra de store Siæle,
Som ingen Alder skygger for!
Kostbare Rest af Nordens Glæde,
Du skal dog ikke graves ned! -
Skiønt Himlen lader os tillige
Her savne det Udødelige,
Som giordte Frederik til vor.
Et Tab, som Danske vil begræde
Til sidste Slægters sidste Sæd.

Recitativ. Slægt sige Slægt, hvad vores Alder taber!
En Konge? - ney, vi tabte meer,
Hvor mange Konger er ey let forglemte? -
En blodig Helt? - ney, Jorden fryder sig,
At Dødens Offerpræst er dødelig.
Vi - ach vi tabte Frederik -
En Soel for os - Et Speil for sine Lige -
En Ven af Jorden og af Himmelen -
En Fader for sit Rige -
Religionens Forsvar - Dydens Ven - 97
Forfremmere af Vid og Videnskaber -
Betrængtes Trøst og alles Glæde -

EN KONGE, SOM FØRST død GAV AARSAG TIL AT GRÆDE.

Chor. Vor Klage trænge til de sidste Sønne-Sønner;
Og Verdner høre Nordens Jammer an!
Men Himle lyder nu af hæse Cimbrers Raab.
Hør HERre Zebaoth, hør Myriaders Bønner
Vær du en sikker Muur om Nordens Trøst og Haab

LAD SØNNE-SØNNERNE FØRST TABE CHRISTIAN.